

ni ragoste pentru Frumos
Pour l'amour de la Beauté

FESTIVAL

Ediția a III-a • 16-21 mai 2013

DIN DRAGOSTE PENTRU FRUMOS

Argument

Festivalul *Din dragoste pentru Frumos* are drept scop principal să aducă în atenția publicului iubitor de frumos creații artistice impregnate de o căutare asiduă a divinului. Prin dezbaterile organizate în jurul acestora, festivalul tentează o înțelegere a modului în care omul, căutând vecinătatea absolutului, își sublimează formele de manifestare și de expresie.

Frumosul - ca ecou al frumuseții dumnezeiești și ca rod al unor experiențe de creație ce iterează, conștient sau nu, actul creator divin - este reperul principal de structurare a discursului propus de festival. În acest sens, *Din dragoste pentru Frumos* accentuează și scoate în evidență vocația artei din toate timpurile, anume aceea de a facilita comunicarea cu sfera mai înaltă, invizibilă, a realului, de a conduce spre esența lumii și a lucrurilor. Iar vocației de creator a artistului este corelată cea de căutător, căci de la poeticile antice ce reclamau un rol cathartic artei până la estetica modernă a artei răzbate ideea creației ca rod al unei experiențe personale complexe asumate de artist, fără de care travaliul tehnic, oricât de meticulos, nu poate înălța spiritul receptorului la o realitate mai cuprinzătoare decât cea vizibilă. Acest proces de creație are el însuși virtuțile unei experiențe spirituale, creația fiind de cele mai multe ori expresia unei trăiri ajunse în punctul culminant.

Desigur, în arta modernă căutările artistice iau deseori forma unor interogații anxioase în fața propriei persoane, a celorlalți, a lumii, iar aspirațiile exprimate coboară în domeniul imediatului. Nemaifiind părtaș creației divine, actul creator se mulțumește să fie doar creativ. Și totuși, absolutul rămâne un reper, fie el și degradat, denaturat, contestat sau negat. Festivalul nostru încearcă să dea pondere absolutului în artă, punând în evidență sensul de experiență spirituală al căutărilor artistice ce au marcat deopotrivă pe creatori și operele lor, decantându-le amândurora o parte din zgura obiectualului, făcând ca în operă să răzbată sensuri de dincolo de autorul ei. Urmând ideea dostoievskiană conform căreia „frumosul va salva lumea”, încercăm ilustrarea complementarității revelatorii a creațiilor propuse de diversele arte, unde fie prin sunete, prin imagini sau prin cuvinte răzbat ecouri metafizice în frumusețea pe care acestea o transmit. Dincolo de grilele estetice ce pot confirma emoții artistice și decela mesaje culturale, receptarea acestor ecouri reclamă un efort de ascuțire a sensibilității până la a deveni organ de cunoaștere ce ne poate conduce la Dumnezeu, Creatorul și Izvorul frumuseții. Iar festivalul aspiră să-și însoțească participanții pe acest traseu, finalmente el însuși de natură spirituală.

DIN DRAGOSTE PENTRU FRUMOS

editia a III^a, 16-21 mai 2013

Manifestările festivalului *Din dragoste pentru Frumos* încearcă să urmărească în fiecare an tematica de reflecție propusă de Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române. Pentru anul 2013 ne referim la Sfinții Împărați Constantin și Elena și libertatea creștinismului. Festivalul își însușește latura istorică a acestei comemorări, pe de o parte, iar pe de altă parte o extinde, o completează, prin studierea în profunzime a noțiunii de „semn” (pornind de la cercetarea, aflarea și promovarea semnului Sfintei Cruci de către Sfinții Împărați). Ne vom putea astfel bucura și de un important conținut semiologic, prezent în manifestări artistice de genul teatrului, muzicii, picturii și literaturii, precum și într-o serie de conferințe.

*

Corelarea versetului biblic „Cred, Doamne, ajută necredinței mele!” (Marcu 9,24) cu celebra afirmație pascaliană: „Nu M-ai fi căutat dacă nu M-ai fi găsit”, ilustrează căutarea orientată a omului ca formă de găsim. Aspirând să pună în valoare diverse manifestări ale spiritului aflat în căutarea Frumosului, festivalul își orientează discursul din acest an în jurul aniversării celor 1700 de ani de la Edictul de libertate a creștinismului dat de către Sfântul Împărat Constantin cel Mare.

Dacă pentru un ignorant acest eveniment poate părea un act de reclamare a unei libertăți oarecare, atât de banalizat de altfel pentru lumea actuală, dacă unui spirit secularizat îi poate trezi admirație pentru geniul politic și militar al Sfântului Împărat, pentru un creștin Edictul de la Milano reprezintă un eveniment extrem de bogat în semnificații, revelând multiple fațete ale frumuseții dumnezeiești. Un spirit creștin este încredințat că ieșirea creștinismului din catacombe a fost susținută în primul rând de o ordine divină a cărei manifestare (marcată în mod simbolic prin Sfânta Cruce ce s-a arătat pe cer în timpul victoriei de la Milvius) a fost invocată de numărul impresionant de martiri, de apostolatul unor sfinți asumându-și cu fervoare misiunea, de rugăciunile bisericii comunitare și ale anahoreților și, nu în ultimul rând, de rugăciunile fierbinți de mamă ale Sfintei Elena.

Festivalul nostru comemorează acest moment crucial din istoria creștinismului prin diverse interogări artistice, istorice, antropologice, teologice, legate de binomuri precum libertate exterioară, politică, și libertate interioară, încărcătură simbolică și asumare existențială a crucii, arta creștină ca expresie a libertății regăsite sau ca sublimare a aspirației spre eliberare. Însăși contemplarea Frumosului poate fi asumată ca artă, aceea de a recunoaște - în totul și în toate - lucrarea Sfântului Duh.

01 Istorie

Răzvan THEODORESCU

Domnul Academician [Răzvan Theodorescu](#) este o personalitate marcantă a culturii și societății românești contemporane. Istoric de artă, doctor în științe istorice, membru titular al Academiei Române din anul 2000 (după ce fusese membru corespondent din 1993), este actualmente Președintele Secției de Arte, Arhitectură și Audiovizual a Academiei Române, Secretar general al Asociației Internaționale de Studii Sud-Est Europene și Profesor la Universitatea de Arte din București. A ocupat funcțiile de Director TVR (1990-1992), Ministru al Culturii (2000-2004), precum și funcția de Senator PSD (2000-2008), partid pe care l-a părăsit în 2010. A primit distincțiile de cavaler (1997) și de comandor (2003) ale Ordinului Artelor și Literelor al Republicii Franceze, iar din 2000 este mare ofițer al Ordinului Național Român pentru Merit. La acestea se adaugă un număr de alte distincții academice, premii și decorații, primite atât în țară cât și în străinătate.

Ca istoric al culturii, Răzvan Theodorescu privește societatea în paradigma latinității și pune în evidență atitudinea românilor de ieri și de azi față de anumite valori fundamentale, inexorabil corelate cu religia, arta și atașamentul față de țară. Discursul său asupra istoriei propune astfel o veritabilă incursiune în noi înșine pentru a ne redescoperi rădăcinile și polarizează caracteristicile spiritului românesc în jurul condiției sale de singură „latinitate ortodoxă și ortodoxie latină din lume” (după expresia lui Emil Condurachi).

Domnul Academician Răzvan Theodorescu va susține prelegerea *Sub semnul crucii. Creștinismul român, latinitate și ortodoxie* în seara zilei de 20 mai la Ambasada României din Paris.

Preasfințitul MARC Nemțeanul

Născut în 1958 la Paris (nume civil: Marc Alric) într-o familie catolică, [Preasfințitul Părinte Episcop Marc Nemțeanul](#) a urmat o carieră de arhitect după absolvirea Facultății de Arhitectură din Paris și a Institutului de Urbanism din Paris. Efortul constant de a-și aprofunda credința îl conduce la descoperirea ortodoxiei prin intermediul bisericii române din Paris. Întâlnirea cu părintele Paisie Olaru și cu părintele Cleopa Ilie în timpul unei călătorii în 1990 în România îl determină să revină doi ani mai târziu la mănăstirea Sihăstria pentru a îmbrăca veșmântul călugăresc. Studiază teologia ortodoxă la Iași, este hirotonit preot și se implică în opere caritative. Întors în Franța, se stabilește la Mănăstirea Sfântul Siluan de la Saint-Mars-en-Loquenay. În 2003 i se încredințează parohia Sfântul Iosif din Bordeaux, pentru ca în 2005 să fie ales episcop vicar al Mitropoliei Ortodoxe Române a Europei Occidentale și Meridionale, devenind primul episcop ortodox de origine franceză. În calitate de episcop, este membru al Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române și membru al Adunării Episcopilor Ortodocși din Franța.

În memoria experienței spirituale de la mănăstirea Sihăstria a tradus și publicat la Editura L'Âge d'Homme două cărți, despre Părintele Paisie și despre Părintele Cleopa.

Preasfințitul Părinte Episcop Marc va prezenta conferința *Creștinismul în Franța înainte de schismă și renașterea ortodoxiei în epoca contemporană* în seara zilei de 20 mai la Ambasada României din Paris.

mi ragoste pentru Frumos

Pour l'amour de la Beauté

Dan PURIC

Maestrul [Dan Puric](#) este un apologet și mărturisitor fervent al credinței ortodoxe, cărțile sale *Cine suntem*, *Omul Frumos* și *Fii demn!* bucurându-se de o imensă popularitate, ca și numeroasele sale interviuri și emisiuni de radio și televiziune. Orator înzestrat, atrage cu magnetism o audiență enormă formată din oameni de toate vârstele și din toate categoriile sociale. Cărțile menționate mărturisesc despre talentul său, fiind colecții de conferințe, interviuri și mici povestiri cu tâlc. Fiind considerat drept un „fenomen” datorită succesului său, Dan Puric fascinează prin puterea credinței sale, prin certitudinea pe care o transmite cu marca particulară a personalității sale.

Are un atașament profund față de poporul român, căruia îi pune în evidență calitățile și îi este recunoscător pentru calitatea credinței care s-a impregnat în toate manifestările spiritului, inclusiv în modul de a se bucura, de a iubi, de a suferi.

Dan Puric ne va vorbi *Despre martiri* în dimineața zilei de luni 20 mai la cripta puțului a bisericii Saint Sulpice (Parohia Sfânta Parascheva – Sfânta Genoveva din Paris).

02 Teatru

Dan PURIC

Maestrul Dan Puric (n. 12 februarie 1959) este actor, eseist, profesor, autor și regizor de teatru român. A jucat în teatru, film și spectacole de televiziune. Spectacolele sale *Toujours l'amour*, *Made in Romania*, *Costumele*, *Don Quijote* au fost reprezentate în mai multe țări, iar spectacolele sale de pantomimă au fost transmise de televiziuni din Anglia, Germania și Luxemburg. A interpretat rolul principal în coproducția româno-sârbă *Broken Youth*, precum și diverse roluri în filme pentru televiziunea publică din Lausanne, Elveția.

În calitatea sa de regizor, Dan Puric promovează un spectacol de teatru total, o sinteză a artelor dansului, costumului și mimicii, care amintește de experimentele din perioada interbelică ale marelui regizor și actor francez Jean-Louis Barrault și de teoria supramarionetei, formulată de regizorul și teoreticianul teatrului E.G. Craig. Propunând actorilor experimentarea teatrului de marionete pentru a analiza sursele mișcării și a regăsi în propriul lor corp aceeași fluiditate, această teorie fusese adoptată într-un mod inspirat în România interbelică de către regizorul Haig Acterian.

Dan Puric continuă această tradiție într-un mod original și foarte apreciat de public și de critică. Și-a format o trupă de actori în cadrul Companiei de teatru Passe-Partout, unde sunt interpretate creațiile sale, precedate deseori de conferințe. Predă și cursuri de pantomimă studenților, care vin în număr impresionant.

Vis est un *one man show* în care Dan Puric ne revelează din plin talentul de maestru al pantomimei și al expresivității corporale. Asemenea lui Charlie Chaplin, corpul lui spune o întreagă serie de povești, de-a lungul coșmarurilor și viselor frumoase ce sunt dezvoltate succesiv în acest spectacol. Discursul pantomimic este presărat cu alte diverse momente impresionante de coregrafie. Maska lirică de delicvent ilustrează metamorfozarea de la nepăsare și derâdere la tristețe și regret salvator în ordine spirituală, într-un excurs ce se prelungește dincolo de moartea personajului, cu viața sufletului său. Succesul imens al spectacolului *Vis* la Teatrul Național București a fost confirmat de o primire entuziastă în mai multe orașe din Germania, Irlanda, S.U.A., Franța, Norvegia, Israel, Slovenia, Muntenegru, Egipt, Ungaria, Republica Moldova.

Vom avea un *Vis* la încheierea Festivalului..., în seara zilei de marți, 21 mai, în sala bizantină a Ambasadei României din Paris.

03 Antropologie și etnografie

Sanda GOLOPENȚIA

Profesor emerit la Departamentul de Studii franceze al Universității Brown din Statele Unite ale Americii, [Sanda Golopenția](#) are un parcurs impresionant și o activitate prodigioasă (CV-ul său numără 54 de pagini). Fiica marelui sociolog Anton Golopenția, mort în 1951 în închisoarea Jilava (în împrejurările tragice și puțin elucidate ale “anchetei Pătrășcanu”), Sanda Golopenția a devenit doctor în lingvistică al Universității București, lucrând apoi ca cercetător și ca lector universitar. Împrejurările politice au determinat-o să ia calea exilului în 1981 împreună cu soțul ei, Constantin Eretescu, reușind o carieră strălucită peste ocean. Sanda Golopenția este autoarea a 31 de cărți, 98 de capitole în volume colective, 32 intrări de dicționar, 89 de articole în reviste de specialitate, 76 alte articole pe teme de specialitate în domenii precum lingvistică structurală, poetică și semiotică, filosofia limbajului, teoria literaturii, studii culturale. Cursurile universitare de la Brown University au tematici foarte nuanțate din domeniile romanului francez, teatrului francez, culturii, limbii franceze, teoriei și criticii literare, domenii în care a condus și numeroase disertații și teze de doctorat.

Începând cu anul 1982 a publicat materiale referitoare la activitatea Școlii Sociologice de la București din perioada interbelică, cu referințe directe la activitatea părinților săi, membri marcanți ai Școlii, precum și numeroase articole referitoare la comunitatea românească din America. A colaborat cu eseuri radiofonice la Vocea Americii, Europa Liberă și BBC, o parte din intervenții fiind publicate în trei volume. A publicat peste 170 de eseuri în presa românească postrevoluționară (în reviste precum Lupta, Dialog, Limite, Contrapunct, Contemporanul-Ideea europeană, Revista 22, Orizont, Luceafărul, Vatra, Litterae, Origini, Dilema, Apoziția), pe teme legate de emigrație și adaptarea culturală a diasporei intelectuale, bilingvism, grupuri minoritare, loialitate culturală. Sanda Golopenția este astăzi o prezență activă a vieții culturale din România.

Demersul sociologic propriu Sandei Golopenția este unul empatic, tentând o înțelegere din interior a vieții ce animă materialul analizat cu rigoare științifică: „Satul nu este numai o structură socială, așa cum problemele abordate de sociolog nu sunt numai structuri intelectuale. Satul, problemele cercetate, sunt prieteni virtuali pe care ni-i apropiem prin trudă și respect, cu care ne descoperim afinități, cărora le datorăm recunoștință

ni ragoste pentru Frumos

Pour l'amour de la Beauté

---

atunci când ni se deschid.” Acest tip de exercițiu i-a fost înlesnit mai ales de numeroasele studii de teren făcute în regiuni din România (Oltenia, Banat, Maramureș), Franța (Seine-et-Oise) și America (Woonsocket Rhode Island).

Cuvântul „Cruce” va fi un prilej de a descoperi viața de dincolo de diferitele variații lingvistice și familii semantice ale acestui cuvânt mantuitor, anume faptul că aceste variații reflectă modul de raportare existențială la realitatea crucii. În analiza Sandei Galopenția, cuvintele devin punți de pătrundere în sufletul unui popor, chei de înțelegere a spiritualității sale.

Costion NICOLESCU

Doctor în teologie (Institutul de Teologie Ortodoxă „Saint Serge” din Paris) și cercetător principal la Muzeul Țăranului Român din București, **Costion Nicolescu** asumă teologia ca pe o trăire poetică a întâlnirii și convorbirii cu Dumnezeu; el revelează această teologie în vechea cultură țărănească, cultură de slăvire a lui Dumnezeu prin frumusețe. A publicat, între altele, volumele *Crucea, Icoanele, Spre o cultură liturgică, Cine se teme de Biserică?, Riscul de a fi ortodox, Teologul în cetate - Părintele Stăniloae și aria politicii, Elemente de teologie țărănească, Bucuria convorbirii, Mic tratat despre iubire, urmat de alte iubitoare studii și eseuri*. În teza sa de doctorat *Hristos - Adăpostul, Veșmântul, Hrana, Doctorul și Leacul omului și al omenirii pe calea mântuirii (Le Christ – l'Abri, le Vêtement, la Nourriture, le Médecin et le Remède de la vie de l'homme et de l'humanité sur le chemin du salut)* abordează probleme de hristologie, antropologie, spiritualitate, poezie. Are o implicare activă în viața spirituală a cetății nu doar prin activitățile organizate la Muzeul Țăranului Român dar și prin numeroasele studii și articole publicate în presa scrisă, prin emisiunile radiofonice și de televiziune pe care le realizează sau la care participă.

Costion Nicolescu ne va bucura cu prelegerea *Sfânta Cruce - semn și însemn* în dimineața zilei de sâmbătă 19 mai la cripta puțului a bisericii Saint Sulpice (Parohia Sfânta Parascheva – Sfânta Genoveva din Paris).

Expoziția CRUCEA - *in memoriam* Horia Bernea (Muzeul Țăranului Român)

Expoziția etnografică și antropologică din cripta bisericii Saint Sulpice este realizată de Alexandra Marinescu și Constantin Cioc în memoria lui Horia Bernea și în duhul în care acesta a creat expoziția *Crucea* de la Muzeul Țăranului Român, prezentată de altfel și la Paris în 1994.

Expoziția regretatului Horia Bernea, directorul Muzeului, ilustrează modul în care cele două repere fundamentale ale existenței - Crucea și Învierea - sunt înțelese și aprofundate de către țăran în Biserică și trăite apoi cu naturalețe în viața de toate zilele. Despre aceasta dau mărturie toate tipurile de obiecte din universul satului, cele de port, de lemn, de ceramică și altele ; crucea de pe ele nu e doar o simplă decorație, ci prin ea toate se încarcă de spiritualitate.

Particularitatea demersului muzeografic este dată de renunțarea la reconstituirea vieții exterioare a satului și a țăranului în favoarea unei focalizări asupra vieții sale interioare prin compoziții tematice precum Puterea Crucii sau Frumusețea Crucii. În acest demers, obiectele etnografice sunt detașate din universul lor social, sunt eliberate de greutatea originii lor și sunt regrupate în compoziții estetice, devin cuvinte pentru elaborarea poemului care este expoziția în întregul ei, o adevărată „operă de artă”.

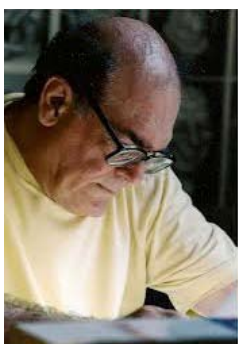
O pluralitate de operații muzeologice sunt adoptate în acest scop, printre care amintim plasarea obiectelor în cofraje de lemn supradimensionate pentru a sugera dobândirea unui nou mod de existență, integrarea în expoziție a unor părți din pereții ei, plasarea în penumbră a unor obiecte cu scopul de a fi descoperite gradual, utilizarea fotografiilor pentru a ilustra alteritatea constitutivă a obiectelor ce sunt expuse doar într-un mod fragmentat, oferirea unor texte explicative minimale ce nu pot fi citite decât aplecându-te, în timp ce două cabinete de lectură invită pe fiecare să-și construiască într-un mod autonom informația. Toate aceste tehnici muzeale au darul de a solicita vizitatorului o implicare personală într-o veritabilă „călătorie inițiativă”.

Crucea personificată ca pom al vieții simbolizează faptul că jertfa lui Hristos ne-a redeschis raiul din care au fost izgoniți protopărinții noștri. Diversitatea și rafinamentul troițelor și crucilor de piatră, transfigurate în plus de trecerea timpului și a închinăciunilor, atestă despre comunicarea vie cu divinul prilejuită țăranului de acest semn mântuitor. Expoziția ilustrează crucea ca fiind structurală oricărei construcții solide, omul însuși purtându-o în construcția lui anatomică.

Mesajul ferm și clar al Crucii și Învierii este transmis de expoziție printr-o întreagă lume de simboluri plină de delicatețe și frumusețe, ce atrage îndemnând în același timp la reflecție profundă.

Constantin ERETESCU

Constantin Eretescu (n. 21 mai 1937, Cetatea Albă, România Mare) este etnolog, profesor, prozator și eseist. În urma ocupării Basarabiei de către sovietici, familia scriitorului se refugiază în 1943 la București. Din 1955, Constantin Eretescu urmează cursurile Facultății de Filosofie a Universității bucureștene, fiind exmatriculat pentru „crima” de a fi declarat că Basarabia este „pământ românesc ocupat de sovietici”. În 1959, își reia studiile la Facultatea de Filologie, pe care o va absolvi în 1961.

Între 1964 și 1980 lucrează ca cercetător la Institutul de Etnografie și Folclor din București și ca secretar de redacție la „Revista de etnografie și folclor”. Publică numeroase studii de specialitate, fiind considerat unul dintre cei mai importanți cercetători etnologi. În 1976 obține doctoratul în filologie cu teza *Elemente mitologice în folclor. Cu referire specială asupra legendelor populare*. Predă, ca visiting professor, la Indiana University din Bloomington, SUA (1971). Emigrat în 1980 în Statele Unite ale Americii împreună cu soția sa, Sanda Golopenția, se stabilește la Providence, în Rhode Island, spațiu privilegiat pentru literatura română, unde Eretescu, cunoscut până la plecarea din țară pentru contribuțiile în domeniul folcloristicii, se afirmă și în literatură, având actualmente publicate 9 volume de proză.

Este profesor asociat la Brown University (1981-1983), profesor de antropologie culturală la Rhode Island School of Design (1986-1996) și redactor-editor pentru America al revistei „Lupta” (1983-1992); de asemenea, e membru în comitetul redacțional al publicației „Origini. Romanian Roots” (Norcross).

Colaborează cu articole (cele mai multe având caracter politic), eseuri, cronici, proze scurte și romane în revistele exilului românesc din Statele Unite și Canada („Lupta”, „Lumea liberă”, „Cuvântul românesc”, „Drum”, „Agora”, „Lucașfăru”, „American-Romanian Academy Journal”, „Providence Journal”, „Origini. Romanian Roots”), dar și în periodice din Germania și Franța.

După 1989 numele lui re apare și în presa culturală din România cu articole, interviuri, eseuri („Orizont”, „Adevărul literar și artistic”, „România literară”, „Viața românească”, „Secolul 20”, „Secolul 21”, „Observator cultural”).

Discipol al lui Mihai Pop, atașat de școala etnologică a lui B.P. Hașdeu și Lazăr Șăineanu, Constantin Eretescu a profitat de accesul la bibliografia internațională facilitat de exilul său, și a adoptat maniera aplicată și comparată de studiu a etnologiei și antropologiei într-un discurs critic sagace, convingător, modern. Studiul său despre priveghi impresionează prin erudiție și este prima abordare de folclor comparat a acestui obicei străvechi. În studiul *Folclorul literar al românilor. O privire contemporană*, Constantin Eretescu începe prin a denunța prejudecata perceperii folclorului ca vorbind „despre lucruri moarte de la țară», incitând cititorul la o lectură căutătoare a „contemporaneității“ folclorului. Faptul că timpul și spațiul sacru în care ne introduc obiceiurile tradiționale sunt dimensiuni esențiale și pentru omul modern este justificat prin apelul la texte străvechi, de arhivă, dar și prin culegeri publicate recent și chiar... pagini de internet. Vechiul nu mai constituie norma, iar folclorul este surprins în evoluție, ca fenomen viu al culturii populare românești.

Crucea și însemnele creștine în obiceiurile românilor, sâmbătă 19 mai, cripta puțului a bisericii Saint Sulpice (Parohia Sfânta Parascheva – Sfânta Genoveva din Paris).

Expoziția Crucea în viața cotidiană a țaranului român - Muzeul Țării Oașului

Expoziția de fotografie intitulată *Crucea în viața cotidiană a țaranului român* descinde la Paris de la Muzeul Țării Oașului. Realizată de Ioniță G. Andron și prezentată de Remus Vârnav, Director al muzeului, această expoziție ne introduce în ambianța satelor românești și în modul de viață caracteristic țaranului de ieri și de azi.

04 Muzică clasică

Jean-Claude PENNETIER, pian

Cu experiența bogată a unui parcurs muzical variat – muzică contemporană, teatru muzical, compoziție, conducere de orchestră, pianoforte, învățământ, practica asiduă a muzicii de cameră, [Jean-Claude Pennetier](#) își regăsește expresia privilegiată în activitățile sale de pianist solist. După studiile muzicale la Conservatorul Național Superior de Muzică din Paris, se distinge în mod strălucit în numeroase concursuri internaționale, dintre care: Premiul Întâi «Gabriel Fauré», Premiul Doi «Marguerite Long», prim nominalizat al Concursului de la Genèva, Premiul Întâi al Concursului din Montréal.

Înregistrările sale din opere de Schubert, Brahms, Schumann, Debussy et Beethoven au obținut cele mai prestigioase distincții ale presei muzicale, precum «Marele Premiu» al Academiei Charles Cros. Astăzi reprezintă o referință pentru mulți tineri pianiști.

Și totuși, satisfacțiilor imediate ale concertistului, Jean-Claude Pennetier preferă experiența ; vocii bine conturate pentru un stil muzical, abordarea creativă a mai multor genuri. Comparat adesea cu Sviatoslav Richter sau cu Radu Lupu, Jean-Claude Pennetier nu seamănă totuși decât cu el însuși. Îi place să evoce relația sa particulară cu muzica, refuzul unei cariere ca scop în sine, precum și aspectele mai discrete ale unui parcurs spiritual care l-au condus spre a deveni preot ortodox în cadrul Bisericii române.

Ami FLAMMER, vioară

Profesor la Conservatorul Național Superior de Muzică din Paris, [Ami Flammer](#) este de multă vreme activ pe scena creației muzicale. Solist, a lucrat cu numeroase orchestre (precum Orchestrele filarmonice ale Radio France, cea din Moscova, din Nice-Côte d'Azur sau Orchestra națională Capitoles din Toulouse). Interpretează muzică de cameră în special alături de Jean-Claude Pennetier. La fel de activ în domeniul muzicii contemporane, a creat numeroase opere (Capricii de Sciarrino, Studii Freeman de John Cage, Cvartetul de coarde de Georges Crumb, etc.). John Cage i-a dedicat ultimele sale două piese pentru vioară. Ami Flammer a compus muzică de film (pentru

Marguerite Duras, Eric Rohmer, Louis Malle, Benoît Jacquot) sau de scenă (pentru spectacole dedicate lui Kafka și Bulgakov). Îl regăsim de asemenea interpretând alături de Moshe Leiser, împreună cu care a înregistrat două albume de *Chansons Yiddish*. Pentru canalul TV Arte, Ami Flammer a servit de ghid muzical și a fost principalul interpret în filmul lui Nicolas Klotz *Chants de sable et d'étoiles* despre diaspora muzicală evreiască.

*

Jean-Claude Pennetier și Ami Flammer formează de multă vreme un duo vioară-pian în concerte și în discografie. În concertul din 17 mai de la Ambasadă, vor interpreta împreună două piese care fac sufletul românesc să vibreze:

George Enescu, *Sonata nr. 3 pentru vioară și pian în la, op. 25* „În caracter popular românesc”, reprezintă o recreare „clasică” a unor sonorități autentice românești, ale căror caracteristici locale violonistul trebuie să le pună în evidență, așa cum îi cere Enescu în recomandările de interpretare lăsate.

Béla Bartók, *Dansuri populare românești* este o suită de 6 piese scurte pentru vioară și pian, compuse în 1915. Aceste dansuri sunt inspirate din 7 teme melodice transilvănene, interpretate odinioară la vioară sau caval.

Diana CAZABAN, vioară

Titulară a Orchestrei de Concerte Lamoureux, profesoară de vioară la Schola Cantorum din Paris și responsabilă de formarea tinerilor muzicieni în cadrul Orchestrei Paris-Sorbonne, [Diana Cazaban](#) și-a început cariera în România. Studiile sale la Conservatorul Național de Muzică din București, în special în clasa lui Daniel Podlovski (discipol al lui Ivan Galamian) au condus-o spre obținerea premiului întâi la concursuri de muzică de cameră (quartet de coarde) din București, Brașov și Timișoara.

Itinerariul său internațional este marcat de cursurile sub conducerea măștrilor André Gertler, Vladimir Malinine (Weimar, 1973 și 1978) și Irvine Arditti (Darmstadt, 1982-1986). Devine vioară solo al Ansamblului Carme din Milan (1987-1990), vioara întâi în ansamblurile de muzică contemporană Alternance și Erwartung, colaboratoare a Ansamblurilor L'Itinéraire și 2e2m.

Palmareșul său numără multiple concerte și recitaluri în România, Germania, Italia și Franța, înregistrări la Radio România și la WDR, discuri

mi ragoste pentru Frumos

Pour l'amour de la Beauté

---

la Electrecord, Harmonic Records și ADDA, participări la festivaluri din Alicante, Madrid, Huddersfield, Torino, Geneva, Berlin, Paris (Festival d'Automne), participări la numeroase înregistrări discografice (Donatoni, Scelsi, Xenakis, Ibert, Villa Lobos).

Împărtășind viața și preocupările muzicale ale regretatului compozitor Costin Cazaban, a fost sursa de inspirație a anumitor creații ale acestuia, îndeosebi Alcyon, dedicată în mod special Diane.

Claude DELANGLE, saxofon

Atașat ideii de a contribui la lărgirea publicului muzicii contemporane, **Claude Delangle** este cunoscut pentru programele sale originale și pentru dorința sa de a face să evolueze forma concertului. Spectacolele «Canticum» (Roma Europa) cu Luciano Berio și London Voices, «Tango Futur» (Aix-en-Provence), «Quest» (Zagreb Biennale), «Récit» (Agora/Ircam et Shizuoka-Japon), «Elucidation» alături de coregraful Loïc Touzé, «Japanese Songs» (Manca/Nice) reprezintă reperele cele mai semnificative ale unui parcurs care a alimentat în mod profund reflecția sa pentru o împreună-partajare a creației muzicale în cadrul unei experiențe vii a concertului. Claude Delangle a creat operele „părinților” săi: Amy, Berio, Denisov, Dufourt, Grisey, Jolas, Ligeti, Piazzolla, Stockhausen, Taira, Takemitsu, și are o strânsă colaborare cu prietenii săi Campana, Dubedout, Durieux, Hurel, Jarrell, Jodlovski, Lauba, Leroux, Lopez-Lopez, Louvier, Mantovani, Matalon, Naon, Nodaïra, Robin, Strasnoy, Tanada, Ton-That Tiêt. Studenții în compoziție ai parcursului Ircam constituie binomuri active împreună cu studenții săi de la Conservator... Dorința de a crea și de a transmite motivează întreaga sa activitate muzicală.

Claude Delangle interpretează ca solist alături de cele mai celebre orchestre din Australia, Anglia, Franța, Finlanda, Germania, Japonia, Rusia, Hong Kong, Singapore, Taiwan, Statele Unite. A înregistrat de asemenea 15 discuri în exclusivitate pentru marca BIS și participă la înregistrarea a numeroase monografii pentru Deutsche Grammophon, Harmonia Mundi, Erato, MFA/Radio France și Verany. Coordonează o colecție la editura Henri Lemoine Paris și contribuie la dezvoltarea de prototipuri pentru societatea Henri-Selmer-Paris. Mai multe detalii pot fi găsite la www.sax-delangle.com.

Nu putem însă încheia această scurtă prezentare fără a face mențiune de smerenia cu care muzicianul Delangle se micșorează în fața diaconului

Claude, servind Biserica Ortodoxă cu cel puțin tot atâta dragoste pe cât manifestă față de publicul pe care-l încântă cu muzica sa.

Charlotte COULAUD, pian

Charlotte Coulaud a debutat la 8 ani cu Orchestra Națională Radio din București cu ocazia unui concert dat în onoarea străbunicului său Constantin Bobescu, compozitor, dirijor și violonist român.

Elevă a Elenei Filonova, a fost admisă la Conservatorul Național Superior din Paris la vârsta de șaisprezece ani, urmând de asemenea *master-classes* cu Sergio Perticaroli, Bruno Rigutto, Georges Pludermacher și Dominique Merlet. Laureată a concursurilor Claude Kahn, Steinway și Lagny, este invitată la numeroase festivaluri (precum «Les rendezvous du Piano» din Falicon-Nice, sau «Ars Terra» din Villiers-sur-Authie), având și o susținută activitate solistică în recitaluri.

Charlotte a obținut licența în muzică în 2010 și urmează actualmente al doilea an de master sub coordonarea lui Brigitte Engerer. Studiază de asemenea muzica de cameră, urmând primul ciclu superior în clasa Dariei Hovora. O vom asculta interpretând *Sonata nr. 31* de Ludwig van Beethoven și preludiul *Focuri de artificii* de Claude Debussy în cadrul recitalului său din 17 mai.

Ruxandra IBRIC-CIORANU, soprană

Născută la București, Ruxandra Cioranu a obținut în 2003 diploma de interpret liric la Universitatea Națională de Muzică din București, primind apoi o bursă de specializare de 3 ani la Centrul de Muzică Barocă din Versailles.

Laureată a *Austria Barock Akademie* în 2003 și a *Fundației Nadia et Lili Boulanger* în 2008, a interpretat pe multiple scene franceze și internaționale: la Radio-France sub conducerea muzicală a lui Ton Koopman, la Opéra Royal și la Chapelle Royale de Versailles sub coordonarea lui Jérôme Corréas și Olivier Schneebeli, la Bruxelles, Londra, Berlin și Veneția cu spectacolul «*Tryptique roumain*» regizat de Ilinca Gheorghiu, la Louvre în spectacolul «*La tribune des musiciens*», la Praga, Dresda și la Festivalul de la Chaise Dieu cu *Collegium 1704* dirijat de Vaclav Lux, la Festivalul de Muzică Veche

din București cu *Il Gardellino* dirijat de Ketil Haugsand, la Londra cu *London Schubert Players* sau la Arsenalul din Metz cu spectacolul *Les Talens Lyriques* sub conducerea muzicală a lui Christophe Rousset.

Mathieu MARIU, clavecin

[Mathieu Mariu](#) a debutat la clavecin cu Danielle Bayeux Robillard et la basso continuo cu Marie Anne Pottier la Conservatoire National de Région de Tours, obținând *premier prix du Conservatoire*. Și-a continuat studiile la Conservatoire National de Région de Toulouse, sub coordonarea lui Laurence Boulay, François Saint-Yves și Yasuko Bouvard.

A obținut multiple premii: premiul pentru perfecționare și premiul întâi pentru interpretarea la clavecin și pentru muzică de cameră în clasa lui Michele Déverité la École Nationale de Musique d'Orsay; premiul întâi de interpretare la basso continuo la Conservatoire National de Région de Boulogne-Billancourt, unde se perfecționează sub coordonarea lui Frédéric Michel. Mathieu Mariu a participat la diferite *master class* cu Huguette Dreyfus, Pierre Hantaï și Noelle Spieth. Predă actualmente clavecinul la Conservatoire Municipal de Courbevoie.

Vlad CROSMAN, bariton

Baritonul [Vlad Crosman](#) (n. 1987) a absolvit Academia de Muzică « Gheorghe Dima » din Cluj-Napoca, secția Canto și regie de operă. Încă din timpul studiilor a cântat în diverse producții (*Flautul fermecat*, *Directorul de teatru*, *Rigoletto*, *Bărbierul din Sevilia*) la Opera Națională Română și la Opera Ungară de Stat din Cluj-Napoca. A cântat de asemenea la Berlin în concerte de lieduri organizate de Institutul Cultural Român și de Conservatorul Hans Eisler, precum și la Festivalul de Muzică de la Mantova, în 2011. Recent a cântat cu Orpheus Vokalensemble la Baden-Baden Festspielhaus, alături de Edita Gruberova.

mi ragoste pentru Frumos

Pour l'amour de la Beauté

În septembrie 2011 integrează Centrul de Muzică Barocă de la Versailles dirijat de Olivier Schneebeli. Se remarcă în lucrări de muzică sacră sau de operă la Capela Regală și la Opera Regală din Versailles, Opera Comică din Paris, Centre for Performing Arts din Pekin, Opera din Avignon, L' Arsenal din Metz.

Amandine SIGRIST, vioară barocă

După un cursus complet de vioară la Colmar și studii de litere la Facultatea din Strasburg, [Amandine Sigrist](#) își diversifică formarea muzicală la Conservatorul din Versailles. Titulară a unei Diplome de Stat de Profesor, predă actualmente vioara și muzica de cameră la Conservatoarele din Viroflay și Vanves. Manifestând un viu interes pentru muzica veche, începe în 2002 studiul vioarei baroce cu Patrick Cohën-Akenine, plecând apoi să se perfecționeze cu Sigiswald Kuilken la Koninklijk Conservatorium din Bruxelles, unde obține Masterul în 2009.

Din 2006 cântă regulat cu formația Folies Françaises la diverse festivaluri (Sablé, Arcques-la-Bataille, Ambronay, Saint-Riquier, Vézelay, La Chaise-Dieu) și pe scene prestigioase (Théâtre des Champs-Élysées, Théâtre du Châtelet, Bozar Bruxelles, Teatro Campos Eliseos Bilbao...). Este de asemenea membră cofondatoare (2009) a formației camerale Ensemble Quodlibet.

mi ragoste pentru Frumos

Pour l'amour de la Beauté

Concert de muzică sacră

Coordonare artistică: Claude Delangle, profesor la Conservatorul Național Superior de Muzică și Dans din Paris.

Interpretează: Grigore Leșe, Claude Delangle (saxofon), Ruxandra Ibric-Cioranu (soprană), Mathieu Mariau (clavecin), Vlad Crosman (bariton), Amandine Sigrist (vioară barocă).

Desfășurare: luni, 20 mai 2013, ora 14, la Catedrala Saint-Sulpice.

Marele rapsod popular Grigore Leșe vă invită împreună cu muzicienii specializați în arta barocului la o călătorie pe tărâmul încărcat de simboluri al muzicii sacre. Hori străvechi românești și cântece de sorginte bizantină vor răsuna alături de arii de Johann Sebastian Bach, punctate pe alocuri de momente solemne specifice mănăstirilor ortodoxe (clopotele și toaca, acea «trâmbiță a îngerilor», după cum spunea Sfântul Sofronie din Ierusalim)

Simbol al unei spiritualități universale, această muzică are darul de a trezi în auditori sentimente de pietate și de profundă evlavie. „Când ascuți pe Bach vezi cum se înfripă Dumnezeu” spunea Cioran. Se țese astfel o legătură între arta compozitorului german, cântul bizantin și muzica tradițională, nu mai puțin încărcată de sensuri mistice.

05 Muzică tradițională veche

Grigore LEȘE

Grigore Leșe (n. 1954) este un rapsod al Țării Lăpușului, un cunoscut solist de muzică tradițională veche românească. Absolvent al Academiei de Muzică din Cluj-Napoca (secția Fagot) și doctor în Muzică, transmite experiența sa studenților în calitate de profesor asociat al Universității București (Facultatea de Litere) și al Universității de Muzică București. Repertoriul lui este constituit din melodii vechi, provenind din folclorul autentic al zonei și marcând evenimente importante din viața omului. Își însoțește cântul vocal de o interpretare personală la diverse instrumente muzicale. A realizat seria de televiziune *La porțile ceriului* (TVR Cultural), pentru care primește în anul 2007 Marele Premiu al A.P.T.R. (Asociația profesioniștilor de televiziune din România) - precum și numeroase premii naționale și internaționale. Realizează de asemenea emisiuni la Radio România Actualități și Radio România Cultural.

Grigore Leșe ne aduce la festivalul din acest an sonoritățile îndurerate dar și pline de speranță ale cântecelor tradiționale invocând îndurarea divină în momente de cumpănă, mai ales prin mijlocirea Fecioarei Maria care a cunoscut suferința cea mai profundă la picioarele crucii Fiului Său.

Joi 16 mai Grigore Leșe ne va îmbăia în atmosfera gravă a acestor sonorități într-un concert extraordinar susținut la Ambasadă. În ziua de sâmbătă 18 mai, dedicată antropologiei creștine, va acompania un recital de poezie creștină interpretat de Silviu Batariuc într-un scurt program intitulat «Poezia Crucii».

Însoțit de grupul sătenilor din Bixad, Grigore Leșe ne va oferi duminică 19 mai la reședința mitropolitană din Limours un program artistic «Sub semnul Crucii», ilustrându-ne în mod viu coabitarea permanentă a țăranului român cu Sfânta Cruce, în micile și în marile cumpene ale vieții. Iar luni 20 mai va armoniza aceste sonorități tradiționale românești cu ecourile muzicii baroce interpretate la pian și saxofon, într-un concert happening intitulat *Iubite-voi, Doamne* și organizat în Catedrala Saint Sulpice.

06 Pictură; artă paleocreștină

Constantin CIOC

Pictor, absolvent în 1995 al Artelor Plastice din cadrul Universității de Arte București, secția de Pictură, [Constantin Cioc](#) este membru al Uniunii Artiștilor Plastici din România. Între 1995-2000 profesează ca asistent universitar la catedra de Pictură din cadrul Universității de Arte din București.

Dezvoltând cu atenție un mesaj propriu fiecărei opere dar și unul ce răzbate din consonarea acesteia cu celelalte creații ale sale, Constantin Cioc a oferit publicului șase expoziții personale la București și Paris, participând și în douăzeci de expoziții de grup din România, Franța și Ungaria.

În expoziția personală de anul acesta - *Minunata Fire a Lucrurilor de a Fi* - oferită publicului în Sala de expoziții „Constantin Brâncuși” a Palatului Parlamentului, pictorul Constantin Cioc adună la un loc gânduri vechi de peste 15 ani și tablouri din diferite perioade ale creației sale, ordonându-le într-un discurs plastic coerent și unitar.

Cele 3 teme majore ale creației artistului – *Omul, Peisajul, Obiectul* - sunt ilustrate prin cele trei mari cicluri expuse: *Restaurarea omului, Peisajele apostolice și Obiectele subiective*. Jocul dintre lumină și întuneric din aceste pânze scoate la iveală metaforele încifrate în *figura umană*, simbolurile cuprinse în *peisaj* și alegoriile cuibărite în *naturile moarte*. Lumea este pentru artist, ca și pentru antropologul francez Claude Lévi-Strauss, „un sistem de sisteme simbolice”, care așteaptă privirea înțeleghătoare ce le poate mângâia și descifra.

În expoziția *De la semn la simbol* (etalată în cripta puțului a bisericii Saint Sulpice), Constantin Cioc ne va oferi un discurs de semiotică grafică ce valorizează diverse simboluri creștine pentru a reconstrui mărturisirea despre viziunea creștină a existenței ce îi caracterizează întreaga creație.

Alexandra MARINESCU SAV

Profesor de artă aplicată și decorator, [Alexandra Marinescu Sav](#) a absolvit Academia de arte „Nicolae Grigorescu” din București (Facultatea de Arte decorative, secția de Pictură monumentală) și Facultatea de Teologie de la Universitatea București, studiind arta conceptuală, iconografia și arta sacră la Paris. Realizează filme documentare la Televiziunea Română în cadrul departamentului Viața spirituală. Expune pictură, fotografie și icoană în România, Germania și Franța.

Promovează în Franța valorile culturii românești, cu predilecție cele etnografice și antropologice. Deține rolul central în crearea Festivalului *Din dragoste pentru Frumos* și în organizarea tuturor edițiilor sale, precum și a celorlalte manifestări ale Departamentului cultural al MOREOM. În cadrul festivalului realizează expozițiile de antropologie și etnografie *De rândul nunți* (ediția I) și *Ritualul funerar la români*, precum și happening-ul *Sufletul de la obârșie la moarte spre viața veșnică* (ediția a II-a).

Silviu BATARIUC

Absolvent al Facultății de Teologie din București și deținător al unui masterat în pictură la Universitatea de Arte București, [Silviu Batariuc](#) afirmă un crez artistic creștin, ilustrat cu sensibilitate prin creațiile sale de pictură, desen, artă fotografică și poezie. Din perspectiva acestui crez, pentru artistul creștin lumea văzută nu mai apare ca ultimă realitate, ci ca o oglindă a cerului, («spatele lui Dumnezeu»), iar creația devine un drum spiritual, o cunoaștere a celor dumnezeiești. Un astfel de artist e în același timp fascinat și înstrăinat de frumusețea acestei lumi, căci în formele exterioare el caută nu frumusețea ci sensul adânc al vieții.

Valorizate în acest sens, simbolurile recurente ale lucrărilor sale - jertfă, pecete, naștere, taină, Botez - dau mărturie despre o experiență vie transmisă cu mijloacele artei. Iar expoziția *Prin jertfă spre desăvârșire* este un exemplu elocvent al picturii „euharistice”, putând împărtăși și transpune în realitatea unei comuniuni cu realitățile celeste. Mai multe detalii pe artapentrusuflet.ro și iconart-ioan.blogspot.com.

Lavinia RĂICAN

Creația [Laviniei Răican](#) este marcată de abitarea ei alternativă România - Franța. Demersul creativ este strâns legat de acest dutevino permanent între două lumi diferite, între Orient și Occident.

Pe plan imaginar, acest voiaj terestru se sublimează într-o călătorie interioară în căutarea unei lumi a armoniilor perfecte, a stării paradisiace, intermediară a unei relații directe cu frumusețea divină. Expresia artistică a acestei metamorfoze interioare este construită în special prin simboluri ale mobilității precum autoturismul, avionul, tramvaiul..., integrate în scenarii ce dezvoltă tema călătoriei spre paradis și a punții între diverse realități: între trecut și prezent, între amintiri, între realitatea de zi cu zi și cealaltă realitate, spirituală. În acest context simbolic, călătoria devine un mijloc de conciliere între o realitate exterioară, banală, și o realitate spirituală, spre care tindem. Obiectele cele mai obișnuite capătă astfel noi semnificații sub lumina unei realități transcendente. Desenele expuse de Lavinia Răican în cripta puțului a bisericii Saint Sulpice ilustrează simbolistica acestei deplasări și pot fi privite ca un tip particular de jurnal de călătorie în care sunt consemnate diferite spații imaginare și evenimente fragmentare. Mai multe detalii pe laviniaraican.wordpress.com.

Emanuela TOMA

[Emanuela Toma](#) a studiat istoria artei medievale la București și Poitiers, a efectuat stagii de studiu la Göttingen (Germania), Poitiers (Franța) și Bologna (Italia), iar acum este la finele unui doctorat în artă bizantină medievală la EHESS (École des Hautes Études en Sciences Sociales) din Paris. A lucrat ca restaurator principal la Departamentul de artă medievală de la Muzeul Național de Artă a României din București (1996-2002), în paralel ținând seminarii la Universitatea de Artă din București și publicând articole în revista «Artă și design». În perioada 2008-2011 a fost responsabilă de galerie la Galeria numismatică din Les Jardins du Palais Royal, Paris. Are contribuții în opere colective precum un album al monumentelor din Transilvania, cataloage de expoziție, sau lucrările unui colocviu despre epoca romană organizat în 2011 la Issoire (Franța).

O vom regăsi pe Emanuela Toma în cadrul mesei rotunde *Puterea Sfintei Cruci invocată în rugăciunile liturgice și în icoanele bizantine*, luni 20 mai la cripta puțului a bisericii Saint Sulpice (Parohia Sfânta Parascheva – Sfânta Genoveva din Paris).

07 Teologie

Preasfințitul IGNATIE Mureșeanul

Preasfințitul Părinte Episcop IGNATIE Mureșeanul este din 2011 arhiepiscop-vicar al Episcopiei Spaniei și Portugaliei ce se află sub jurisdicția Mitropoliei Ortodoxe Române a Europei Occidentale și Meridionale.

Discipol al Înaltpreasfințitului Mitropolit Andrei Andreicuț, după studiile teologice făcute la Alba-Iulia (seminar, licență, master), și-a pregătit la Sibiu și București teza de doctorat Sfântul Grigorie Palama și doctrina despre energiile necreate pe care a susținut-o în 2011. Actualmente lucrează la o a doua teză de doctorat, cu tema Contribuția teologilor români contemporani la dialogul teologic intercreștin în cadrul Universității „Ethniko Kapodistriako” din Atena.

În perioada 2002-2011 a fost cadru didactic la Facultatea de Teologie Ortodoxă din Alba-Iulia, catedra Patrologie și Literatură Postpatristică. În 2001 devine preot slujitor al Catedralei Arhiepiscopale din Alba-Iulia, alegând calea monahismului în 2008. Relația caldă și eficientă, din punct vedere pastoral, cu credincioșii catedralei și mai cu seamă cu studenții din mediul universitar albaulian, l-au recomandat ca prieten și duhovnic al tinerilor. Poate tocmai din acest motiv prima sa lucrare editată a fost una despre tineri (*Paradoxul creștin și cartea tinereții*).

Studiile publicate și cercetările întreprinse de Preasfinția Sa îl recomandă ca pasionat al teologiei patristice a secolului al XIV-lea: *Teologia persoanei – antecedente patristice și reverberații contemporane, Raportul dintre Teologie și Filosofie în lumea răsăriteană, Tradiția isihastă în variantă bizantină și românească*. Alături de studiile științifice, părintele episcop este un activ misionar prin intermediul mass-media scrisă (în reviste precum *Credința străbună, Lumina, Dilema Veche, Astra blăjeană, Unirea*), sau prin cele peste 100 emisiuni, interviuri sau reportaje de la radio și televiziune (Reîntregirea, Trinitas, România Actualități, Renașterea, TV Trinitas). Și, nu în ultimul rând, conferențiază în lumea ortodoxă, iar amprenta caldă a personalității sale oferă auditorilor nu doar informație ci și edificare spirituală.

Sfinții Împărați Constantin și Elena în actualitate. Pledoaria pentru dimensiunea publică a credinței, marți 21 mai, biserica Saint Leu – Saint Gilles.

Părintele Marc-Antoine COSTA DE BEAUREGARD

Părintele Marc-Antoine Costa de Beauregard (n. 1947) este doctor în teologie dogmatică (2010, cu o teză intitulată *Souffrance et obéissance; la personne et la Croix*) și doctor în istorie bizantină (1983, cu teza *L'Eusebeia à l'époque protobyzantine*), și preot al Bisericii Ortodoxe Române din 1977. Paroh al parohiei Saint-Germain et Saint-Cloud din Louveciennes și protopop al Mitropoliei Ortodoxe Române a Europei Occidentale și Meridionale, părintele Marc-Antoine este de asemenea consilier al Departamentului media și comunicare, precum și responsabil al Direcției de Studii patristice «Sf. Maxim Mărturisitorul» din cadrul Centrului Ortodox de Studii «Dimitrie Stăniloae».

Îl vom întâlni la masa rotundă de la cripta puțului a bisericii Saint Sulpice (Parohia Sfânta Parascheva – Sfânta Genoveva din Paris), luni 20 mai, vorbindu-ne despre *Puterea Sfintei Cruci invocată în rugăciunile liturgice și în icoanele bizantine*.

08 Fotografie

Părintele Ioan GÎNSCĂ

Licențiat în Arte Vizuale și în Teologie Ortodoxă la Cluj-Napoca, Părintele **Ioan Gînscă** este un revelator polimorf al frumosului. Sculptează în piatră și lemn, realizează icoane, acuarele, ilustrații și coperti de cărți teologice. Pune în valoare spiritualitatea ortodoxă atât în cărțile scrise sau editate cât și în fotografiile realizate. Iar în calitate de curator independent, structurează mesajul și dezvoltă conceptul general al multor expoziții de artă modernă.

Mai multe informații: www.dedragulparinteluiteofil.ro; blog.ignus.ro; www.ignus.ro; www.flickr.com/photos/ignusart

Părintele Iulian NISTEA

Părintele **Iulian Nistea** (Catedrala mitropolitană Sfinții Arhangheli – Paris) are o dublă formație, matematică și teologică, dezvoltată între Cluj-Napoca, Sibiu, București și Paris. Preot cu ferventă vocație misionară, conduce diverse reviste, realizează emisiuni radio și explorează potențialul publicistic al Internetului. Aparatul foto de reporter se transformă treptat într-un instrument de creație artistică. Mai multe informații: www.nistea.com; www.nistea.com/blog; www.flickr.com/photos/inistea

*

Continuând o veche prietenie și o frumoasă colaborare, părintele Ioan Gînscă și părintele Iulian Nistea ne propun anul acesta, la Institutul Cultural Român, o expoziție de fotografie intitulată *Frumusețea crucii în lume*. Invitându-ne într-un pelerinaj tematic pe Valea Arieșului (județul Alba), expoziția ne revelează crucile și troițele presărate pretutindeni pentru a străjui ținutul și a însoți toate activitățile locuitorilor. Pentru pelerini imaginile mărturisesc despre un tip de viațuire în dimensiunea sacrului ce a dat naștere unei arte rafinate și expresive.

09 Folclor

Iacob POP

Profesor, etnolog, culegător de folclor autentic, căutător de tradiții vechi, **Iacob Pop** pune în scenă de mai bine de patru decenii, împreună cu *Ansamblul Țara Oașului* din Bixad, spectacole de tradiție și artă etnografică în țară și în străinătate (Statele Unite, Rusia, Italia, Anglia...).

„Obiceiurile de muncă și de viață din Oaș, le-am cules și le-am valorificat ca să poată ieși în lumea întreagă.”

Mediatorul manifestărilor Festivalului:
Pr. Emilian Marinescu – consilier cultural.

INFORMAȚII ȘI REZERVĂRI:

+ 33 6 49 24 02 86

festival@mitropolia.eu

cultural@mitropolia.eu

www.mitropolia.eu